

gelse i nævnsbehandling ikke stemmer godt med ønsket om at adskille domstole og forvaltning. Mindretallet foreslår, at der for hvert nævn eller råd tages stilling til, om organet ønskes opretholdt uden dommermedvirken, eller om de pågældende sager bør indbringes direkte for domstolene.

Et andet mindretal (2 medlemmer) er i det væsentlige enig i de synspunkter, som det første mindretal har fremført. Derimod finder disse medlemmer ikke, at de sager, der nu behandles i nævnene, bør overføres til domstolsbehandling. Disse medlemmer foreslår på den baggrund, at kun byretsdommere fremover udpeges som nævnsmedlemmer. Med en sådan ordning kan kritik vedrørende nævnsafgørelsens uforholdsmæssige vægt ved en senere retsafgørelse i høj grad imødegås.

I relation til *Arbejdsretten* og *Voldgiftsretten for Bygge- og Anlægsvirksomhed* anbefaler et flertal (11 medlemmer), at den hidtidige ordning, hvorefter det er dommere, der beklæder formandskabet, opretholdes. Disse medlemmer lægger bl.a. vægt på, at der ikke er holdepunkter for at antage, at den nuværende ordning indebærer, at arbejdet i Arbejdsretten eller Voldgiftsretten påvirker dommernes indsats i hovedstillingen.

Et mindretal (5 medlemmer) finder, at arbejdet i de to institutioner falder uden for rammerne af det, som bør udføres som bibeskæftigelse. Disse medlemmer foreslår, at arbejdet fremover varetages af jurister, der er ansat som dommere i de to retter på hel- eller deltidsbasis.

Vedrørende *private voldgifter* er der i udvalget enighed om, at dommere ikke bør kunne indtræde som partsudpegede medlemmer af en voldgiftsret, men at de bør kunne medvirke på andet grundlag.

Et flertal (12 medlemmer) mener, at dommere bør kunne deltage som voldgiftsdommere, hvis dommerne udpeges af parterne i fællesskab, af de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten, af Det Danske Voldgiftsinstitut eller af en retspræsident.

Et mindretal (4 medlemmer) går ind for, at dommere kun bør kunne medvirke, hvis de udpeges her til af en retspræsident.

Om udvalgets nærmere overvejelser henvises til betænkningen side 379-392.

6.2.2. Udformningen af en tilladelses- og indberetningsordning

Som anført under pkt. 6.2.1. er der i udvalget enighed om ikke at anbefale en fuldstændig afskaffelse af adgangen til bibeskæftigelse. Uanset de forskellige opfattelser i udvalget af, hvorvidt dommeres medvirken bør bringes til ophør for så vidt angår de konkrete former for bibeskæftigelse, er der enighed om, at

der er behov for større gennemsigtighed og indsigt i dommeres bibeskæftigelse.

Der er i udvalget enighed om at opretholde den hidtidige *tilladelsesordning* i retsplejelovens § 47, hvorefter en dommer skal have forudgående tilladelse fra Præsidentrådet til at påtage sig fast indtægtsgivende bibeskæftigelse.

Det kan efter udvalgets opfattelse ikke afvises, at der kan forekomme situationer, hvor der kan være behov for at følge en dommers bibeskæftigelse nærmere. Der er derfor enighed i udvalget om at udbygge den eksisterende ordning.

Som det fremgår nedenfor, foreslår udvalget en indberetningsordning, hvorefter alle dommere til vedkommende retspræsident en gang årligt skal indberette bibeskæftigelse.

Således kan der foreligge oplysninger, der indicerer, at en bestemt dommers bibeskæftigelse har et sådant tidsmæssigt omfang, at det kan have negativ indflydelse på dommerens varetagelse af hovedstillingen. Det kan endvidere tænkes, at en retspræsident kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der ud fra habilitetsmæssige hensyn kan være grund til at få oplysning om størrelsen af de indtægter, som en bestemt dommer har eller har haft i forbindelse med bibeskæftigelsen.

Det foreslås derfor, at retspræsidenten i disse tilfælde gives adgang til at afkræve dommeren oplysning om den tid, der medgår til udførelse af dommerens bibeskæftigelse, og de indtægter, der er forbundet hermed.

Hvis de oplysninger, som retspræsidenten modtager om tidsforbruget og/eller indtægterne ved bibeskæftigelsen giver anledning dertil, bør retspræsidenten efter udvalgets opfattelse have adgang til at beslutte, at dommerens bibeskæftigelse i sin helhed forudsætter tilladelse fra retspræsidenten eller Præsidentrådet således, at kravet om forudgående tilladelse udstrækkes til at gælde alle hverv, dvs. også enkeltstående og ulønnede hverv.

Såfremt dommerens bibeskæftigelse giver anledning til betænkeligheder ud fra arbejdsmæssige hensyn, forudsættes tilladelse indhentet fra retspræsidenten. Såfremt det er habilitetsmæssige hensyn, der tilsiger et pålæg, bør det efter udvalgets forslag være Præsidentrådet, der tager stilling til dommerens fremtidige bibeskæftigelse.

Der er i udvalget enighed om, at de oplysninger, som en dommer afgiver til efterkommelse af et pålæg om at oplyse tidsforbrug og/eller indtægter, ikke bør være offentligt tilgængelige. Det samme gælder sager, der vedrører eller følger et pålæg om at søge forudgående tilladelse til bibeskæftigelse.